

καλοῦντο Φρύγες ἢ Βρίγες (ἐλεύθεροι) καὶ ἐκαυχῶντο ὅτι ἀπετέ-
 λουν τὸ πρωτότοκον ἔθνος τῆς γῆς, ἦσαν οἱ πλουσιώτεροι καὶ ἐμ-
 πειροτεχνώτεροι τῶν τῆς Ἀσίας ἔθνων μετὰ τοὺς Ἰνδοὺς. Καὶ
 κατ' ἀρχὰς μὲν ἡ ἐπικράτεια αὐτῶν περιελάμβανεν ἴσως τὸ μεγα-
 λείτερον μέρος τῆς Χερσονήσου, ἔπειτα δὲ ἐπελθόντων ἔξωθεν τῶν
 ἄλλων ἔθνων περιορίσθη· ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ὅμη-
 ρου ἐξετείνετο ἔτι περὶ τὸν Σαγγάριον ποταμὸν καὶ τὴν λίμνην
 Ἀσκανίαν καὶ εἰς τὰ ἐνδότερα ἀνατολικῶς ἕως τῆς Καππαδοκίας·
 καὶ ἡ Τρωὰς δὲ αὐτῇ ὑπέκειτο πρῶτον εἰς τοὺς Φρύγας ὑπὸ τῷ
 ὀνόματι Μικρὰ ἢ ἐφ' Ἑλλησπόντῳ Φρυγία. Ἐπικτήτορ δὲ Φρυγία
 εἰς τοὺς ὑστέρους χρόνους ὀνομάζετο μέρος τῆς μεγάλης ἢ κυρίως
 Φρυγίας, ὅπερ κατακτηθὲν ὑπὸ τῶν Βιθυνῶν ἀνεκτίθη πάλιν.

Κατὰ τὰς μυθικὰς παραδόσεις ὁ πρῶτος τῆς Φρυγίας βασιλεὺς
 Ἄρρακος ἠκμασε πρὸ τοῦ Δευκαλιωνείου κατακλυσμοῦ καὶ ἔζησε
 300 ἔτη μετ' αὐτὸν μνημονεύεται πρεσβύτερός τις Μίδας καὶ εἰς
 Μάρης. Ἀπὸ τοῦ Γορδίου δὲ τοῦ Α'. ἀρχεται νέα τις δυναστεία·
 οὗτος εἶναι ὁ κτίσας τὴν ὀμώνυμον αὐτῷ πόλιν τὸ Γόρδιον καὶ
 ἀφιερῶσας εἰς τὸν Δία τὸν ἀροτήριον ἢ κατ' ἄλλους τὸν τῆς ἀμά-
 ξης αὐτοῦ ῥυμὸν μετὰ τοῦ περιφύμου ἐκείνου δεσμοῦ, οὗτινος ἡ
 λύσις προὔπεσχετο, εἰς ὅτινα ἤθελε τὴν κατορθώσει, ἀπάσης τῆς
 Ἀσίας τὴν κυριότητα. Μετ' αὐτὸν ἀναφέρεται ὁ πρὸ τῆς ἀλώσεως
 ἔτι τῆς Τρωάδος ἐκ Μακεδονίας ὡς ἀρχηγὸς ἀποικίας τινὸς Βρί-
 γων ἐλθὼν Μίδας ὁ Β'. Τὰ περὶ αὐτοῦ μυθεύμενα, ἴσως δὲ καὶ αὐ-
 τὸς ὁ περὶ τῶν ὄνειων ὧτων μῦθος, αἰνίττονται βασιλεῖα δραστή-
 ριον, ἐφευρετικὸν καὶ πλούσιον· διότι εἰς αὐτὸν πρῶτον ἀποδίδον-
 ται ἡ ἐξόρυξις τῶν χρυσομεταλλείων τῆς Φρυγίας καὶ ἡ ἐφεύρεσις
 τῶν ἀγκυρῶν, ἀφ' ἧς οἱ Φρύγες ἤρξαντο νὰ ἐπιδίδωνται εἰς τὴν
 ναυτιλίαν. Μετὰ τοῦτον ἀναφέρεται ὁ ὤμος, ἀλλὰ φίλος καὶ προ-
 στάτης τῆς γεωργίας *Λιπίεσις*. Μετὰ μακρὸν δὲ χάσμα ἔπονται
 πολλοὶ Μίδαι καὶ Γόρδιοι ἐναλλάξ. Εἰς τῶν Μιδῶν τούτων εἶναι ὁ
 πρῶτος εἰς Δελφοὺς ἀναθήματα πέμψας ξένος (μὴ Ἕλλην). Ἐπὶ ἐ-
 νὸς ἄλλου Μίδου εἰσέβαλον οἱ Κιμμέριοι διὰ τοῦ Εὐξείνου Πόντου

εἰς Φρυγίαν (630) καὶ ἐδήλωσαν αὐτήν, ὥστε ὁ βασιλεὺς οὗτος ἐξ
 ἀπελπισίας πύτοχειριάσθη· τούτου υἱὸς λέγεται ὁ τελευταῖος βασι-
 λεὺς τῆς Φρυγίας Γόρδιος· διότι μετὰ τοῦ ἀτυχοῦς αὐτοῦ υἱοῦ Ἀ-
 δράστου συνεξέλιπε καὶ ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, καὶ ἡ Φρυγία ἐπὶ
 τοῦ Κροίσου βασιλείως τῆς Λυδίας ἐγένετο Λυδικὴ ἐπαρχία.

2) Τρωὰς ὀνομάζετο ἡ παρὰ τὸν Ἑλλησπόντον καὶ τὸ Αἰγαῖον
 πέλαγος ἀπὸ τῆς Ἀβύδου ἕως τοῦ Λέκτου ἀκρωτηρίου καὶ ἀνατο-
 λικῶς ἕως τοῦ Αἰσῆπου ποταμοῦ ἐκτεινομένη χώρα καὶ ὑπὸ τοῦ
 Σκαμάνδρου καὶ Σιμόντος τῶν ποταμῶν διαβρεομένη. Κατὰ τὴν
 μυθολογίαν Τεῦκρός τις, Πελασγὸς ἐκ Κρήτης, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ
 ἐκ Σαμοθράκης Δάρδανος ἐδηγήσαντες νέους ἐποίκους εἰς τὴν χώ-
 ραν ἐξέβαλον ἢ ὑπέταξαν τοὺς ἀρχαιοτέρους καὶ ἐβασίλευσαν ἐν
 αὐτῇ. Τὸν Δάρδανον διεδέχθησαν πέντε ἄλλοι βασιλεῖς ἕως τῆς
 ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἀλώσεως τῆς Τρωάδος, ἦτοι ὁ Ἐριχθόνιος,
 περιβόητος διὰ τὰ μεγάλα πλούτη του, ὁ Τρῶας, ἐξ οὗ ἡ χώρα ἔ-
 λαβε τὴν προσηγορίαν αὐτῆς, ὁ Ἴλος, ὁ τοῦ ἀρχαίου Ἰλίου κτί-
 στης, ὁ Λαομέδων, ὁ διὰ τῆς ἀκροπόλεως Περγᾶμου ὀχυρῶσας τὸ
 Ἴλιον, καὶ τελευταῖος ὁ ἀτυχὴς Πριάμος, πατὴρ πολλῶν τέκνων.
 Ὑβρις τις γενομένη εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Τρῶος Γανυμήδην ὑπὸ τοῦ Ταν-
 τάλου βασιλείως τῆς Σιπύλου ἐγένετο ἀφορμὴ ἐκδικητικοῦ πολέμου
 κατὰ τοῦ Ταντάλου, ὅστις ὑπῆρξεν ἡ ἀρχικὴ τῶν μετέπειτα συμ-
 φορῶν τῆς Τρωάδος αἰτία· διότι μετὰ τὴν ἦτταν καὶ ἔξωσιν τοῦ
 Ταντάλου ἐκ τῆς μικρᾶς ἡγεμονίας του, ὁ υἱὸς αὐτοῦ Πέλοψ, μὴ δυ-
 νάμενος νὰ διατηρήσῃ τὸν πατρικὸν θρόνον, ἠναγκάσθη νὰ μετα-
 ναστεύσῃ εἰς τὴν κατ' αὐτὸν ἐπικληθεῖσαν Πελοπόννησον (1320).
 Ἐκτοτε δὲ ἐγεννήθη τὸ μεταξὺ Τρῶων καὶ Ἑλλήνων, ἰδίως τῶν
 Πελοπιδῶν, ἀδιάλλακτον μῖσος, ὅπερ ἐπηύξησεν ἀκολούθως ἡ ὑπὸ
 τῶν Ἀργοναυτῶν γενομένη ἐπιδρομὴ καὶ λαφυραγωγίαις τῆς
 Τρωάδος. Εἰς ταῦτα δὲ πάντα προσετέθη καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Πάριδος,
 υἱοῦ τοῦ Πριάμου, τολμηθεῖσα ἀπαγωγή τῆς καλῆς Ἑλένης συζύ-
 γου τοῦ Πελοπίδου Μενελάου, ἧτις ἔδωκε τὴν ἀμείνων ἀφορμὴν εἰς
 τὸν περίφημον Τρωϊκὸν πόλεμον, ὅστις διαρκέσας 10 ἔτη κατέληξε